

5) I Linie 2 ændres „Januar 1899“ til: „Januar 1900“.

Til § 7.

6) Paragraffen udgaar.

Til § 9.

7) Linie 1—3: „Opgørelse denne“ ændres til „Finansministeren“.

Lovforslagets Paragraffer med de stiledede Ændringsforslag sattes til Forhandling under et.

Finansministeren (Scharling): I Overensstemmelse med mine Udtalelser ved 1ste Behandling har jeg tilladt mig at stille nogle Ændringsforslag. De første 3 af disse Ændringer have en rent formel Betydning og sigte kun til at fjerne mulige Misforstaaelser. Jeg skal dog bemærke, at jeg først bagefter med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 3 er bleven opmærksom paa, at Ordet „samlede“ forekommer to Gange i samme Linie. Naar det her er foreslaaet, at Ordet „samlede“ udgaar, er der ment Ordet paa det første Sted og ikke paa det sidste. — Ændringsforslag Nr. 4 til § 4 har ogsaa mere en formel Betydning, men er dog ikke uden Realitet, idet det gaar ud paa, at de paa-gældendes Lønningsforhold skulle være ordnede saaledes, at der virkelig har resulteret højere Lønninger for dem, hvilket er opnaaet ved at ombytte Ordet „Lønningsforhold“ med „Lønninger“. — Dernæst er der under Nr. 5 foreslaaet, at Ordene „efter den 1ste Januar 1899“ skulde forandres til: „efter 1ste Januar 1900“. Dette er en Realitetsændring, idet den gaar ud paa, at ogsaa Toldtaten kan komme med uanset den Lønningsforbedring, der fandt Sted i Loven af Marts 1899. Jeg omtalte allerede sidst, at denne Lønningslov i og for sig kun bragte de paa-gældendes Lønninger omtrent i Linie med andre tilsvarende Eters Lønninger, som nu her søges forbedrede. Det vilde være højst beklageligt, om Toldtaten skulde være den eneste Etat, der fuldstændig udelukkedes fra det Lønningstillæg, som her foreslaas ikke blot til dem, for hvilke der i denne Samling har været foreslaaet ny Lønningslove, men ogsaa til dem, for hvem det ikke er sket. Da denne Etat særlig sorterer under Finansministeriet, føler jeg mig naturlig kaldet til at værne om dens Interesser og paa bedste Maade anbefale Tinget ikke at gøre den til Gen-

stand for en saadan særlig Tilsidesættelse. — Nr. 6 sigter til at fjerne Bestemmelsen om, at Personer, der ikke ere fyldte 25 Aar, ikke skulle have dette Tillæg. Dette Punkt blev i Lørdags omtalt fra flere Sider. Det skal bemærkes, at for saa vidt Bestemmelsen er laant fra Bestemmelserne om Dyrtidstillæg paa Finansloven, ere Bestemmelser, der sigte paa at afhjælpe Vanskeligheder, der ere opkomne ved Dyrtid et, og et andet Bestemmelser som de her foreliggende, der netop tage Afstand fra Begrebet Dyrtid og tage Sigte paa Lønningsforhold i al Almindelighed. I Regningsforslaget var der Tale om Dyrtidshjælp, og der kunde man derfor sige, at der maaske var mindre Anledning til at give Lønningstillæg til disse Personer under 25 Aar, der som Regel ikke ville have de samme Byrder som Familiefædre. Men naar Tælen her er om et midlertidigt Lønningstillæg, er det Lønningerne, der som saadanne blive regulerede derved, og Spørgsmaalet er da, hvilke Lønninger der er passende for det af de paagældende udførte Arbejde og den Stilling, der tildeles dem ved Lønningsloven, og det bliver ganske det samme, enten den paagældende er fyldt 25 Aar eller ej. Derfor forekommer det mig, at denne Bestemmelse aldeles ikke er paa sin Plads her. — Nr. 7 sigter til at fjerne praktiske Vanskeligheder, som jeg sidst berørte, og efter den ærede Ordførers Udtalelser tillader jeg mig at tro, at dette heller ikke vil møde Modstand her i Salen.

Ordføreren (Philipsen): Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger over for den højtærede Minister. Ministerens Ændringsforslag af mere formel Art finder jeg i det hele i alt Fald fuldkommen uskadelige og delvis at være Forbedringer. Dette gælder baade om Nr. 1 med dens Henvisning til § 5 og Nr. 2, der retter en i Lørdags omtalt Trykfejl, og det gælder fuldt ud Nr. 3, hvor Ministeren retter Ordene: „det Beløb“ til „den faste Pengeløn, som“. Jeg skal paa dette Punkt sige, at det ganske vist havde været nogle af Forslagsstillernes Mening, at man kunde tage Hensyn til den Del af Lønnen, som ikke var fast Pengeløn, hvilket vilde være gunstigere for nogle Funktionærer; men efter nærmere Overvejelse fandt vi det af Ministeren her foreslaaede mere rationelt. Jeg skal derfor anbefale at stemme for det.

Endvidere kunne vi ubetinget tilraade at stemme for Nr. 9, som omhandler Finansministerens Myndighed til at afgøre